Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία. . . δρ. 7.—	Ἐτησία φρ. χρ. 8.—
Ἑξάμηνος. . » 4.—	Ἑξάμηνος φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος . . » 2.15	Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ:

Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 42ος — Ἐν Ἀθήναις, 19 Μαρτίου 1905 — Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 16

Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Ἐστάθησαν τότε εἰς τὰς θέσεις των διὰ νὰ κάμουν τὴν πρωϊνὴν προσευχήν.

Εἶχε σχεδὸν τελειώσῃ ἡ προσευχή, ὅταν ἡ Δαΐζη εἰσῆλθε κρυφὰ-κρυφὰ εἰς τὸ δωμάτιον. Αἱ συμμαθήτριαί της ἐγέλασαν μέσ' ἀπὸ τὰ δόντια των, ἀλλὰ ἡ μὶς Μπάρκερ τὴν ἐπέπληξε, καὶ της ἔβαλε νὰ μάθῃ ἀπ' ἔξω μερικὰς παραγράφους διὰ τιμωρίαν της.

Ἀκολούθως τρία κορίτσια ἐπῆγαν νὰ γυμνασθοῦν εἰς τὸ πιάνο, τὰ ἄλλα ἐκύτταζαν τὰ μαθήματά των, καὶ αἱ δεσποινίδες Μάρσαλ διετάχθησαν ν' ἀποστηθίσουν μερικὰς χρονολογίας.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, ἐπῆγαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς μελέτης, ὅπου ὅμως ἔγινε περισσότερα φλυαρία παρὰ μελέτη, ἕως ὅτου ἤρχισε τὸ μάθημα, καὶ τότε ἡ μὶς Μπάρκερ ἐπῆρεν ἰδιαιτέρως τὰς μαθητρίας της διὰ νὰ τας ἐξετάσῃ. Τὰς εὗρῆκε πολὺ ἀμαθεῖς, πολὺ ὀπίσω· ἀλλά, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πολλὰ μεγάλα κορίτσια εἰς τὸ σχολεῖόν της, ἀπεφάσισε καὶ ἔβαλε τὴν μὲν Δωροθέαν καὶ Μαριωρὴν εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τὴν δὲ Ἐδελίναν καὶ τὴν Μαριάνναν εἰς τὴν δευτέραν. Ἔπειτα τὰς ἠρώτησε τί ἐγνώριζαν ἀπὸ μουσικήν.

— Εἴμεθα ἐντελῶς ἄμουσοι, δὲν μας ἀρέσει διόλου ἡ μουσική! εἶπεν ἡ Δωροθέα μὲ τὸν ἀποφασιστικόν της τόνον.

— Πρέπει νὰ μάθῃς νὰ ἐκφράζῃς τὴν γνώμην σου μὲ τρόπον ὀλιγώτερον ἐμφαντικόν, εἶπεν ἡ μὶς Μπάρκερ. Ὑποθέτω ὅτι δὲν ἐδιδάχθητε συστηματικῶς τὴν μουσικήν.

— Ὄχι, ἀπήντησεν ἡ Δωροθέα· καὶ ἐπειδὴ ὁ πατέρας ἔλεγεν ὅτι καλλίτερα εἶχε νὰ μὴν παίζωμε πιάνο, δι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς το ἐγκατελείψαμεν.

— Θὰ ζητήσω τὰς ὁδηγίας του εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπεν ἡ μὶς Μπάρκερ.

Ἀλλὰ τὰ κορίτσια ἐγλύτωσαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρόσθετον βασανιστήριον, διότι ὁ κ. Μάρσαλ, μὲ τὴν συνήθη του ἀναβλητικότητα, ἐλησμόνησε ν' ἀπαντήσῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ γράμμα.

— Ἔστειλα στὸν πατέρα σας ἕνα τηλεγράφημα, διὰ νὰ τὸν πληροφορήσω ὅτι ἐφθάσατε ἀ-

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 90ὸς

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΙΚΟΝΩΝ

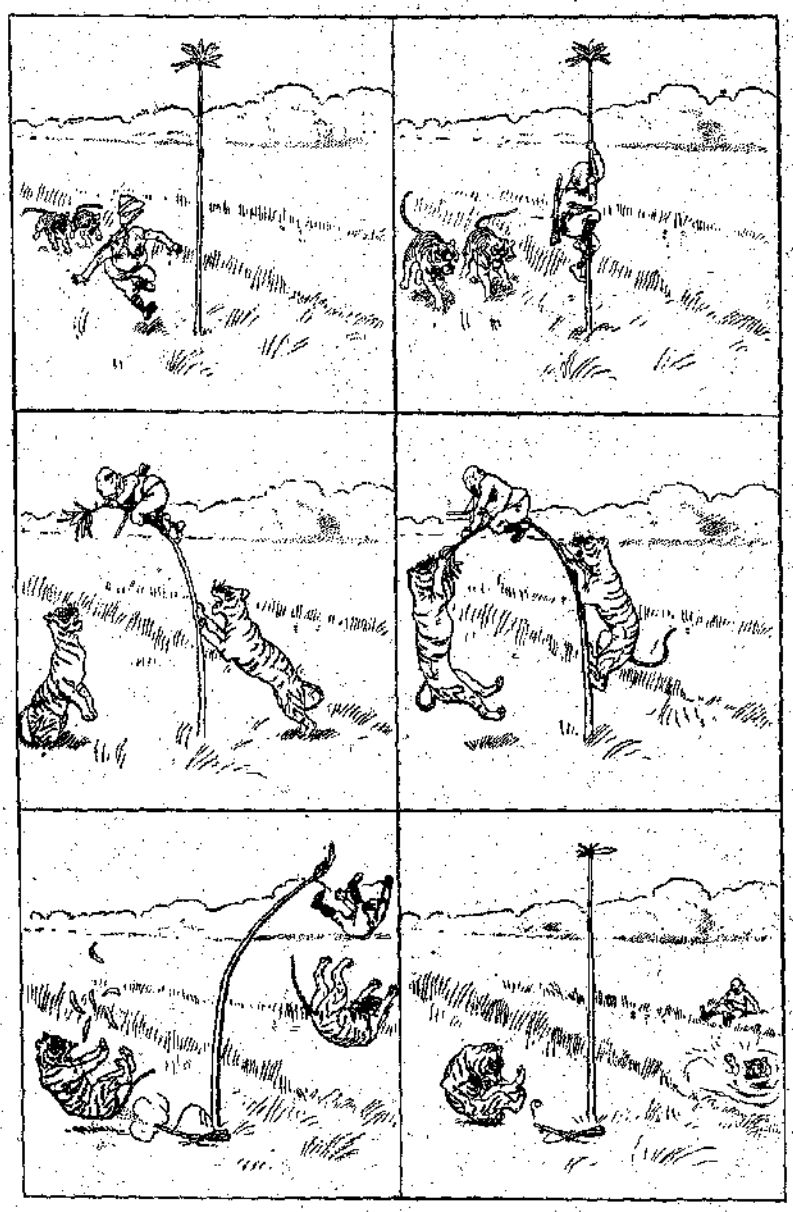

Τὸ Διήγημα δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ πλέον τῶν 850 λέξεων, καὶ νὰ σταλῇ μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου. Διὰ τὰ Βραβεῖα ἴδε τὸν Ὁδηγόν, Κεφ. Ε' (φυλ. 1, σελὶς 12.)

σφαλῶς καὶ αἰσίως, ἐξηκολούθησεν ἡ μὶς Μπάρκερ, καὶ αὔριον εἰμπορεῖτε νὰ γράψετε στὸ σπίτι σας, ἂν καὶ ἡ Κυριακὴ εἶνε ἡ κανονισμένη ἡμέρα διὰ τὴν ἐπιστολογραφίαν. Ἐπειδὴ ὅμως, ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν σας φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζετε καλὰ σύνταξιν καὶ ὀρθογραφίαν, ἐγὼ θὰ ἐπιθεωρήσω ὅ,τι θὰ γράψετε καὶ θὰ σας βοηθήσω, διότι δὲν ἐννοῶ νὰ δυςφημισθῇ τὸ σχολεῖόν μου μὲ τὰ γραψίματά σας. Τώρα, εἰς τὰς τάξεις σας!

Τὰ μαθήματα ἦσαν νέα πηγὴ ἀπελπισίας διὰ τὰ φοβισμένα ἐκεῖνα κορίτσια, ποῦ ἔπασχαν ἀπὸ νοσταλγίαν πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν. Ἐγνώριζαν τόσον ὀλίγα πράγματα, καὶ μὲ τὴν ἀμάθειάν των ἐνόμιζαν ὅτι αἱ ἄλλαι ἐγνώριζαν τόσον πολλά! Ἐδυςκολεύοντο ν' ἀπαντήσουν, ἐνῷ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐπερίμεναν ν' ἀκούσουν, καὶ ἐκοκκίνιζαν μὲ τὰ πονηρὰ βλέμματα καὶ χαμόγελα, τὰ ὁποῖα ἐπροκάλουν αἱ ἀπαντήσεις των. Τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς ἦτο τὸ χειρότερον ἀπ' ὅλα, διότι ἡ *Μαντὰμ* ἦτο ἡ εἰρωνεία προσωποποιημένη. Ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ ἀμάθεια τῶν μαθητριῶν της τὴν ἔκαμναν σὰν τρελλήν, δὲν ἦτο δὲ καθόλου ἐνθουσιασμένη μὲ τὰς νεοφερμένας.

— Μοῦ ἔφεραν τώρα, ἔλεγε, τέσσαρα ξόανα μὲ μιὰ προφορά, ποῦ καὶ οἱ σκύλοι τῆς Γαλλίας νὰ τ' ἀκούσουν θ' ἀρχίσουν νὰ οὐρλιάζουν! . . .

Τακτικὰ εἰς τὸ μάθημά της, ἠναγκάζετο καὶ μία μαθήτρια νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ δωμάτιον μὲ τὰ δάκρυα. Ἐν τούτοις ἡ διδασκαλία της ἦτο μεθοδικὴ καὶ καρποφόρος, καὶ αἱ τέσσαρες ἡρωΐδες μας ἀπέκτησαν μὲ αὐτὴν ἀρκετὰς γνώσεις, διότι τὰ Γαλλικὰ τῆς μὶς Δάλυ δὲν τας εἶχαν κάμη ἱκανὰς οὔτε νὰ διαβάζουν οὔτε νὰ μεταφράζουν ὀρθῶς αὐτὴν τὴν ξένην γλῶσσαν.

Εἰς τὸ τσάϊ, ἡ μὶς Μπάρκερ ἐνεχείρισε μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Δωροθέαν.

— Μά . . . τὴν ἔχουν ἀνοίξῃ! ἀνέκραξεν ἡ Δωροθέα ἔκπληκτος, ὅταν ἐκύτταξε τὸν φάκελλον.

— Ἐνόμιζα ὅτι σας ἐξήγησα ὅτι ἀνοίγω ὅλα τὰ γράμματά που ἔρχονται εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπήντησεν ἡ μὶς Μπάρκερ μὲ ξηρὸν τόνον.

— Μά, αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὴν μαμμά, καὶ μοῦ γράφει ἴσως διὰ πράγματα ἰδιωτικῆς φύσεως, εἶπεν ἡ Δωροθέα.

— Ὁ κανὼν εἶνε ἀπαράβατος, ἀπήντησεν ἡ μὶς Μπάρκερ, καὶ ὅλαι ὀφείλουν νὰ ὑποτάσσωνται. Ὅσα γράμματα λαμβάνετε, ἐγὼ τα ἐπιθεωρῶ, καὶ ὅσα γράμματα γράψετε, ὀφείλετε νὰ τα φέρετε εἰς ἐμέ, νὰ τα ἐξετάσω. Μὴν τὰ λησμονῆτε, παρακαλῶ, αὐτὰ που εἶπα!

Ἡ Ρόζα ἐτράβηξε τὴν Δωροθέαν ἀπὸ τὸ φόρεμα.

— Σώπαινε, καὶ κάθησε κάτω, τῆς ἐψιθύρισεν.

Ὑπήκουσεν ἡ Δωροθέα, ἂν καὶ ἦτο ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὸ πεῖσμά της. Μετὰ τὸ τσάϊ ἀνέγνωσαν τὴν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία περιεῖχεν ὀλίγας φιλοστόργους γραμμὰς ἀπὸ τὴν κυρίαν Μάρσαλ.

« Ἐλπίζω, προσέθετεν, ὅτι εἶσθε εὐχαριστημέναι καὶ καλοπερνᾶτε. Ἂν ὄχι, νὰ μὲ εἰδοποιήσετε ἀμέσως.»

— Τί τὸ ὄφελος; εἶπεν ἡ Μαριωρή, ἀφοῦ δὲν μποροῦμε νὰ της γράψωμεν ὅ,τι πραγματικῶς ἔχομε στὸ νοῦ μας...

— Ὑπάρχει τρόπος νὰ της γράψετε, ἐψιθύρισεν ἡ Ἄδα, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ἀκούσῃ.

— Πῶς; . . .

— Νὰ δώσετε τὸ γράμμα εἰς μίαν ἐξωτερικὴν νὰ το ρίξῃ στὸ ταχυδρομεῖον. Αὐτὸ εἶνε αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον, γίνεται ὅμως.

— Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἔντιμον πρᾶγμα! εἶπε μὲ ἀγανάκτησιν ἡ Δωροθέα.

Ἡ Ἄδα ἀνεσήκωσε τοὺς ὤμους της.

— Δὲν θά τα περάσετε καλὰ ἐδῶ μέσα, ἂν ἔχετε τέτοιες ἰδέες, ἀπήντησεν. Ἂν θελήσετε νὰ κάμετε ὅ,τι λέγει ὁ κανονισμός, χαμένος θὰ εἶνε ὁ κόπος σας. Εἴτε τὸ κάμετε εἴτε ὄχι, πάντοτε θά σας ὑποπτεύεται ἡ μὶς Μπάρκερ. . .

Μὲ τὴν πάροδον τῶν ἡμερῶν, αἱ ἀδελφαὶ Μάρσαλ εἶδαν ὅτι αἱ περισσότεραι συμμαθήτριαί των συνεμερίζοντο τὴν γνώμην τῆς Ἄδας, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ρόζα, ἡ ὁποία ἐκ φύσεως εἶχεν εὐθὺν χαρακτῆρα, κατέφευγεν εἰς πανουργίας καὶ τεχνάσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν καθόλου ἀρεστὰ εἰς τὰς δύο πρεσβυτέρας ἀδελφάς. Εἶδεν ὅτι ἡ Δωροθέα, ἡ ἰδιαιτέρᾳ συμπάθειά της, τὴν ἀπέφευγε, καὶ ἔσπευσε νὰ της ἐξηγηθῇ ἕνα βράδυ, ποῦ ἔλειπαν ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἡ μὶς Μπάρκερ καὶ ἡ μὶς Σμίθ.

Ἡ μὶς Πόρτερ εἶχε κάμη τὴν νυκτερινήν της ἐπιθεώρησιν καὶ εἶχεν ἀποσυρθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅταν ἤνοιξεν ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀδελφῶν Μάρσαλ, καὶ ἐτρύπωσαν μέσα ἡ Ρόζα καὶ ἡ Δωρὶς μὲ τὰ νυκτικά των.

Ἡ Ρόζα ἐχώθη εἰς τὸ κρεββάτι τῶν δύο μεγαλητέρων, ἐνῷ ἡ Δωρὶς ἐπῆγε κ' ἔπεσε μὲ τὰς δύο μικροτέρας. Εἶχαν φέρῃ μαζί των δύο μεγάλες χαρτοσακοῦλες μὲ γλυκά.

— Σάς τα ἐχρεωστούσαμε, ὕστερα ἀπὸ ἐκεῖνες τὲς ὡραῖες τσοκολάτες σας, ἐξήγησεν ἡ Ρόζα. Εἰς ἔργον λοιπόν, καὶ ἀφῆστε τὴν μελαγχολίαν κατὰ μέρος.

— Ποῦ τα ἠοῦρατε; ἠρώτησεν ἡ Μαριωρή, διότι ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὰς οἰκοτρόφους ν' ἀγοράζουν γλυκίσματα καὶ καραμέλες.

— Τὰ ἔφερεν ἡ Αἴμη Μίλλερ, ἀπήντησεν ἡ Ρόζα. Φάγε λοιπόν, Δωροθέα!

Ἡ Δωροθέα ἐδίσταζεν.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἄτοπα! εἶπε. Τὸ ὅτι ἤλθατε ἐδῶ καὶ μιλοῦμε, τὰ γλυκά, ὅλα τέλος πάντων.

— Ναί, ἀπήντησεν εὐθύμως ἡ Ρόζα, ὅλα εἶνε ἄτοπα· ἄφισε ὅμως καὶ σὺ μιὰ φορὰ ἡσυχη τὴν συνείδησίν σου καὶ φάγε. . .

— Τὰ γλυκὰ τρωγόμενα στὸ κρεββάτι εἶνε παράβασις τοῦ κανονισμοῦ, καὶ τίποτε ἄλλο. Οὔτε ἄτοπον, οὔτε ἁμαρτία, ἐφώναξεν ἡ Δωρίς. Σ' ὅλα τὰ σχολεῖα ἔτσι κάμνουν.

— Ἂν δὲν ἦσαν γιὰ νὰ παραβαίνωνται οἱ κανονισμοί, τί λόγον εἶχαν νὰ ὑπάρχουν; εἶπεν ἡ Ρόζα. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη εὐχαρίστησις τῆς ζωῆς ἐδῶ μέσα, καὶ θά το ἐννοήσετε ἅμα μείνετε λίγον καιρὸν ἀκόμη. Κ' ἐγὼ ὑπέφερα εἰς τὴν ἀρχήν, κ' ἐγὼ ἐπροτιμοῦσα νὰ λέγω τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὅταν δέν σε πιστεύῃ κανεὶς ἅμα λέγῃς τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶνε δικό σου τὸ σφάλμα, ὅταν ἀρχίσῃς τὰ ψεύματα.

— Ἀχ! αὐτὸ εἶνε φοβερόν! εἶπεν ἀναστενάζουσα ἡ Δωροθέα. Καλλίτερα ἔχω νὰ λέγω τὴν ἀλήθεια, καὶ ἄς μὲ ἐπιπλήττουν.

— Ὤ! δέν μ' ἀρέσει ἐμένα, νὰ μ' ἐπιπλήττουν μπροστὰ στὲς ἄλλες, εἶπεν ἡ Μαριάννα.

— Μὴν σκοτίζεσαι, ἀγάπη μου, καὶ δὲν θά την γλυτώσῃς τὴν ἐπίπληξιν, ἀπήντησεν ἡ Δωρίς. Ὅλες μας ἔχομε ἀκούσῃ ἐπιπλήξεις, μὲ τὸ κοφίνι!

— Ἐμένα, δέν με μέλει διόλου διὰ τὰς ἐπιπλήξεις, εἶπεν ἡ Ρόζα. Θὰ μ' ἔμελε, ἂν ἦτο παροῦσα καμμιὰ συμπάθειά μου. Ἐδῶ μέσα ὅμως δὲν δίνω πεντάρα διὰ καμμίαν.

— Οὔτε γιὰ μένα; ἐφώναξεν ἡ Δωρίς, κάπως δυςηρεστημένη.

— Ὤ! μὲ μέλει γιὰ σένα, ὅσον καὶ σὺ νοιάζεσαι γιὰ μένα, καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε πολύ, ἀπήντησεν εἰλικρινῶς ἡ Ρόζα. Εἴμεθα φίλες καὶ ἀγαπημένες, διότι δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ὑποφέρωμεν τὲς ἄλλες. Ἐγὼ νομίζω ὅτι πολὺ θ' ἀγαποῦσα καὶ πολὺ θά μ' ἔννοιαζε διὰ τὴν Δωροθέαν, ἂν ἤθελε κι' αὐτή.

— Ἀλήθεια τὸ λές; ἠρώτησεν ἡ Δωροθέα, μᾶλλον εὐχαριστημένη.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τῆς Δος Σ. Ε. Μπουκάϊμ.]

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Πόσον ἄδικον ἔχουν αἱ οἰκογένειαι νὰμφιβάλλουν περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἰατρῶν, ὅσοι δὲν ἀφίνουν εἰς ἑκάστην των ἐπίσκεψιν ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα συνταγῶν, — ἀφ' ἑτέρου δὲ πόσον ἀπατῶνται οἱ ἄρρωστοι, ὅταν περιμένουν τὴν ἴασίν των ἀπὸ τὰ πολλὰ φάρμακα!

[Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ὑγιείας».]

Η ΥΠΑΚΟΗ

— Οὔφ! τί ἄσχημο πρᾶγμα ποῦ εἶνε νὰ κάνω ὅ,τι μοῦ λένε! Σήμερα μοῦ λένε: κάμε τοῦτο! — αὔριο, κάμε αὐτό! ὕστερα: μὴν το κάμῃς αὐτό! — ὕστερα πάλιν: μὴν το κάμῃς τοῦτο! . . . Ἀχ! πῶς ἤθελα νὰ κάμνω τοῦ κεφαλιοῦ μου! νὰ μὴν ἀκούω κανένα, νὰ μὴν ὑπακούω σὲ κανένα! . . .

Ποῖος λέγει αὐτὰ τὰ ἀνόητα λόγια; Ἀ! ἐσύ εἶσαι, Ἐλπινίκη; Τόσον γρήγορα λοιπὸν ἐλησμόνησες τί ἔπαθεν ἡ γατίτσα σου, ἡ Φρίσσα;

Ἡ Φρίσσα εἶνε πολὺ εὔμορφη, — κανεὶς δὲν το ἀρνεῖται. Ἔχει ροδαλὰ χειλάκια καὶ ροδαλὴ μυτίτσα, ἔχει μαλλάκια μαλακώτερα καὶ ἀπὸ τὸ βελοῦδο, ἄσπρα, μαῦρα καὶ ξανθά, ὅλα ἀνακατωμένα. Ἔχει καὶ μακρυὰ μουστάκια, σὰν φουντίτσες ἀπὸ ἄσπρες κλωστὲς μεταξωτές.

Σοῦ μοιάζει ὅμως λιγάκι ἡ Φρίσσα· δὲν εἶνε πολὺ εὐπειθὴς εἰς τοὺς μεγαλειτέρους της, καὶ προτιμᾷ νὰ κάμνῃ ὅ,τι της ἀρέσει.

— Φρίσσα, τῆς λέγεις σὺ ἡ ἰδία, Φρίσσα, πρόσεχε . . . μὴν ξαπλόνεσαι στὴ στάχτη ἐπάνω· ἂν εἶνε ἀποκάτω τίποτε καρβουνάκια ἀναμμένα, θά σου κάψουνε τὴν ὡραία γοῦνά σου!

Ἡ γατίτσα σου κάμνει τὸν κουφό . . . δὲν ἐννοεῖ ν' ἀκούσῃ τὴν ὀρθὴν συμβουλήν σου.

Πηγαίνει καὶ ξαπλόνεται ἀναπαυτικὰ στὸ τζάκι, ἐπάνω στὴ στάχτη. Ἐπὶ τέλους, μιὰ μέρα, πηδᾷ σὰν τρελλὴ καὶ τρέχει. Καί, καθὼς τρέχει, μυρίζει τὸ μαλλί. Ἡ ὡραία της γοῦνα, ἡ τόσον λεπτὴ καὶ καθαρή, ἐκάηκε ἕως τὸ πετσὶ εἰς τρία ἢ τέσσαρα μέρη.

Ἔτρεξες ἀμέσως καὶ την κατέβρεξες μ' ἕνα κανάτι νερό, διὰ νὰ της παύσουν οἱ πόνοι. Καὶ τώρα ἡ Φρίσσα εἶνε σὰν κουρελοῦ, ὡς που νὰ μεγαλώσουν τὰ μαλλιά της, καὶ αὐτὴ ἡ ἱστορία θ' ἀπαιτήσῃ πολλοὺς μῆνας.

Καί, ὅσον καιρὸν εἶνε ἔτσι μαδημένη καὶ σχεδὸν παντοῦ τσουρουφλισμένη, θὰ τολμήσῃ τώρα ἡ Φρίσσα νὰ καμαρόνῃ καὶ νὰ κάμνῃ *ρόν-ρόν*, ὅταν ἡ μικρή της κυρία τῆς χαϊδεύῃ τὴν ράχιν μὲ τὸ χεράκι της; Ὄχι, βέβαια! Ἴσως μάλιστα θὰ πηγαίνῃ, ἀπὸ τὴν ἐντροπήν της, νὰ κρύβεται στὸ πλυσταρειό!

— Φρίσσα, τῆς εἶπες μίαν ἄλλην φορά, μὴ βουτήξῃς τὸ πόδι σου μέσα στὸ μπρίκι ποῦ ἔχει τὸ γάλα σου, ποῦ θὰ φᾷς τὸ μεσημέρι. Κύτταξε προπάντων μὴν τύχῃ καὶ βάλῃς μέσα τὴ μουρίτσα σου! . . . θὰ το ἀναποδογυρίσῃς, καὶ πάει τὸ φαγητό σου!

Ἡ γατίτσα δὲν σκοτίζεται καθόλου μὲ τὴν γνωστικὴν συμβουλήν σου. Ὄχι μόνον βουτᾷ τὸ πόδι της μέσα στὸ μπρίκι, ἀλλὰ χώνει καὶ τὴ μούρη της . . . Πούφ! . . . Πάρ' το κάτω τὸ μπρίκι! Πάει καὶ δυὸ δεκαρῶν γάλα στὰ χαμένα!

Ἂν λοιπὸν ἡ Φρίσσα εἶνε ἔτσι ἄσχημη μὲ γοῦνα μαδημένη, ἂν ἔμεινε χωρὶς γάλα τὸ μεσημέρι, ἂν ἔφαγε ξερὴ τὴν ψίχα τοῦ ψωμιοῦ της καὶ ὄχι βουτημένη στὸ γάλα, ποῖος εἶνε ὁ αἴτιος;

Αὐτή, καὶ μόνη αὐτή, διότι δὲν ὑπήκουσε.

Λοιπόν, καὶ σύ, δεσποινὶς Ἐλπινίκη, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ὑπακούῃς, ὅταν σε διατάσσουν αὐτοὶ που ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ σε διατάσσουν.

Γνωρίζεις ἐσὺ πολὺ περισσότερα πράγματα ἀπὸ τὴν γατίτσα σου, καὶ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ την συμβουλεύῃς, καὶ μάλιστα νὰ της δίδῃς ὀρθὰς συμβουλάς. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἄλλοι, ποῦ γνωρίζουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐσέ. Ἄλλοι, ποῦ ἔχουν τὴν πεῖραν τῆς ζωῆς. Αὐτοὶ βλέπουν ἐκ τῶν προτέρων τοὺς κινδύνους, μικροὺς ἢ μεγάλους, οἱ ὁποῖοι σε ἀπειλοῦν. Γνωρίζουν κατὰ βάθος τί σου εἶνε χρήσιμον, τί σε ὠφελεῖ, ἢ τί εἰμπορεῖ νὰ σε βλάψῃ.

Δι' αὐτὸ πρέπει ν' ἀκούῃς μὲ εὐπείθειαν καὶ ὑπακοὴν τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· νὰ σέβεσαι ἐπίσης καὶ νὰ ὑπακούῃς τὴν δασκάλισσάν σου· νὰ κάμῃς πάντοτε τὰς συμβουλάς των, — ἕως ὅτου ἔλθῃ καιρὸς καὶ μεγαλώσῃς, ὅταν πλέον θὰ δίδῃς καὶ σὺ συμβουλάς ὄχι μόνον εἰς τὴν Φρίσσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους σου ἀνθρώπους...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ποιὸς τραγουδεῖ; . . Μὰ καλὲ ποιὸς τραγουδεῖ; . . .

« Γιατί . . . γιατ' ἤτανε . . .
Γιατ' ἤταν ἕνα πλασματάκι,
Κ' ἐφόραγε κ' ἕνα σκουφάκι,
Ποῦχε κ' ἕνα μικρὸ φιογκάκι,
Καὶ τὸ 'δενε μὲ δυὸ κορδέλλες
Στὸ παχουλό της σαγονάκι,
Καὶ, σὰν περνοῦσε στὸ δρομάκι,
Μοῦρχόταν νὰ κάνω τρέλλες!»

— Νά, ἐπὶ τέλους! τώρα εἶνε δεμένο ὅπως πρέπει... Καλέ, τί τρέλλα!... Νὰ του ἀρέσῃ ἔτσι πολὺ αὐτὸ τὸ παληό μου τὸ σκουφάκι, πού το φορῶ νὰ μή με καίῃ ὁ ἥλιος! Κι' ἅμα με 'δῇ, ὅλο καὶ τραγουδάει αὐτὸ τὸ ἄνοστο τραγουδάκι:

« Γιατί! . . . γιατ' ἤτανε . . .
Γιατ' ἤταν ἕνα πλασματάκι! . . .»

Αὐτὰ ἔλεγε ἡ Φασουλίνα, ἡ μικρὴ καὶ πονηρούλα Φασουλίνα, καθὼς ἐστεκότανε κ' ἐστολιζότανε μπροστὰ στὸ καθρεπτάκι της, κ' ἔδενε τὸ σκουφάκι της.

Καὶ ὕστερα ἐπῆρε δρόμο, κ' ἐπῆγε ἔξω, καμαρωμένη καὶ πηδηχτή, κ' ἐτραγουδοῦσε μονάχη της, καθὼς ἐπήγαινε, ἐκεῖνο τὸ τραγουδάκι, κ' ἐχαμογελοῦσε κ' ἐγελοῦσε, καὶ ἤτανε πιὰ περιβόλι ἡ καρδοῦλά της.

Ἤτανε πολὺ ἔξυπνη καὶ πονηρὴ μαϊμουδίτσα ἡ Φασουλίνα. Ἤτανε μαϊμουδίτσα ἀπὸ τὸ εἶδος ἐκεῖνο ποῦ ἔχουν μιὰ φουντίτσα ἀπὸ μαλλιὰ κρεμασμένα σὰν ἀφέλειες ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον, καὶ ἤ-

« Τώρα εἶνε δεμένο ὅπως πρέπει . . . »

τανε πιὰ πολὺ ὑπερήφανη δι' αὐτὸ τὸ φυσικὸν στολίδι.

Ἤτανε μακρυνὴ συγγενὴς τοῦ κυρίου Μαϊμουδιάδου, διότι ἤτανε ἐγγονὴ τῆς θείας τῆς γιαγιᾶς τῆς μητέρας τῆς πρώτης γυναικὸς τοῦ τρίτου ἐξαδέλφου τοῦ Τζίκου-Τζέκου μας· καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον (ἐξ αἰτίας ποῦ εἶχε *στενὴν συγγένειαν*, καθὼς ἔλεγε), ἐπήγαινε κι' αὐτὴ εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦ κυρίου Μαϊμουδιάδου, κ' ἐπλήρονε τὰ μισὰ δίδακτρα.

Διὰ τὴν χάριν ὅμως αὐτήν, ἦτον ὑποχρεωμένη, ἡ κακομοῖρα ἡ Φασουλίνα, νὰ βοηθῇ τὸν κὺρ Τζίκο-Τζέκο σ' ὅλες τὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, καί, νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, τῆς ἔβγαινε ξυνὴ ἡ χάρις ποῦ ἔκαμνε τάχα στοὺς γονεῖς της ὁ κύριος διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

(Ἕπεται συνέχεια.)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ἕνα πουλάκι, μὲ καμάρι
Καὶ μὲ γλυκύτατη λαλιά,
Σὲ μυγδαλιᾶς χλωρὸ κλωνάρι
Ἐπῆγε κ' ἔκτισε φωλιά.

Καὶ γιὰ νὰ δείξῃ εὐγνωμοσύνη
Στὸ δένδρο τὸ εὐεργετικό,
Μὲς 'τ' ὁ χλωρὸ κλωνάρι χύνει
Κελαϊδημα γλυκὸ-γλυκό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

— Ἐξαίρετον! ἀνέκραξεν ὁ Ἀλόνσος. Ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ ἀμυγδάλου.

— Εἴμπορεῖ λοιπὸν ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ψωμί;

— Εἶνε ἀκόμη νοστιμώτερο, γιατρέ μου. Καὶ ἔχουν οἱ κραμβοφοίνικες πολλὰ τέτοια ψωμιά;

— Ἕνα μόνον ὁ καθένας, καὶ πρὶν περάσῃ πολὺς καιρός, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα.

— Διὰ ποῖον λόγον, γιατρέ;

— Διότι τὰ ψωμιὰ αὐτὰ εἶνε περιζήτητα ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἐπειδὴ τὰ δένδρα, ὅταν πάθουν παρόμοιον ἀκρωτηριασμὸν δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ ζήσουν, γρήγορα θὰ ἐξαφανισθοῦν. Καὶ τώρα δὲν εὑρίσκονται παρὰ εἰς τὰ μεγάλα μόνον δάση.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην δύο βραχνὰ οὐρλιάσματα, τὰ ὁποῖα ἔμοιαζαν μὲ νιαουρίσματα μεγάλης γάτας, ἀλλὰ ἀπειράκις ὀξύτερα, ἠκούσθησαν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ σκοτεινοῦ δάσους.

Ὁ ἰατρὸς ἀνεπήδησε.

— Κανένα θηρίον; — ἠρώτησεν ὁ Ἀλόνσος καὶ ἥρπασε τὴν καραβίναν του.

— Εἶνε ἰαγουάρος καὶ βγαίνει νὰ κυνηγήσῃ, εἶπεν ὁ ἰατρός. Τὴν αὐγὴν καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, αὐτὰ τὰ φοβερὰ θηρία φωνάζουν ἔτσι...

— Θὰ εἶνε μακρυὰ ὅμως.

— Ἐλπίζω· ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ μας ξετρυπώσῃ.

— Ἐνόσῳ τοὐλάχιστον εἶνε μακράν, ἂς δειπνήσωμεν, γιατρέ μου.

— Σύμφωνος· καλλίτερα νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν χορτάτοι...

Ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φωτιὰν τὰ μπριζολάκια, τοῦ μυρμηκοφάγου, ἔκοψαν τὸ ψωμὶ τοῦ φοίνικος καὶ ἤρχισαν νὰ δειπνοῦν μὲ πολλὴν ὄρεξιν, ἂν καὶ αἱ ἀνησυχίαι των ηὔξαναν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ὄχι διότι ἐφοβοῦντο τὸ θηρίον, ἀλλὰ διότι ἐσυλλογίζοντο τοὺς συντρόφους των, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐπερίμεναν τίς οἶδε μὲ πόσην ἀγωνίαν...

Ἐπέρασε μισὴ ὥρα, καὶ ἔπειτα, ἐνῷ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐξαπλωθοῦν κοντὰ στὴν φωτιά, καπνίζοντες τὸ τελευταῖόν των σιγαρέττον, ἤκουσαν πάλιν τὸ νιαούρισμα τοῦ ἰαγουάρου, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰν πολὺ πλησιέστερα.

Τὸ θηρίον τοὺς εἶχεν ἐξιχνιάσῃ ἴσως μάλιστα ἐμυρίσθη τὸ ψητόν, καὶ ἐπλησίαζεν ἔρπον διὰ μέσου τοῦ σκοτεινοῦ δάσους.

— Δὲν θέλει νὰ μας ἀφίσῃ νὰ κοιμηθοῦμε ἥσυχοι, εἶπεν ὁ ἰατρός. Ἀνάγκη νὰ τὸν ξεφορτωθοῦμε αὐτὸν τὸν ἐπικίνδυνον γείτονα... Οἱ ἰαγουάροι τὴν νύκτα δὲν φοβοῦνται τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνίοτε δὲν τὸν φοβοῦνται οὔτε τὴν ἡμέραν.

— Εἶνε λοιπὸν τόσον ἄφοβοι;

— Φαντάσου ὅτι μίαν φορὰν ἕνας ἰαγουάρος ἐτόλμησε νὰ ἔμβῃ μέσα στὴν ἐκκλησίαν τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου εἰς τὴν Σάντα-Φέ. Ἡ πλημμύρα τὸν εἶχε διώξῃ ἀπὸ τὰ νησάκια τοῦ ποταμοῦ. Ἐβγῆκε λοιπὸν αὐτὸ τὸ θηρίον εἰς τὴν ὄχθην, ἐπήδησεν εἰς τὸν κῆπον τῶν καλογήρων καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ σκευοφυλάκιον. Ἕνας καλόγηρος, ἀφοῦ ἔκαμε τὴν προσευχήν του, ἐπῆγε νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ μέσα, ὅταν ὁ ἰαγουάρος ὡρμησε κατεπάνω του καὶ τὸν ἐκομμάτιασεν. Ἡ σπαρακτικὴ κραυγὴ ἐκείνου τοῦ δυστυχισμένου, εἴλκυσε πρῶτον τὸν φύλακα τοῦ μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔπεσε νεκρός. Ἔπειτα ἕνας ἄλλος καλόγηρος ἔπαθε τὰ ἴδια, καὶ κατόπιν ἕνας Ἰνδὸς ἐπίσης ἐφονεύθη...

— Σωστὸ μακελειό... καὶ δὲν τὸν ἐσκότωσαν;

— Τὸν ἐσκότωσαν, Ἀλόνσε. Κάποιος ἐπρόφθασε κ' ἐκλείδωσε τὸ θηρίον μέσα στὸ σκευοφυλάκιον, ἐφώναξεν ἔπειτα τοὺς ἄλλους καλογήρους, καὶ μὲ τὰ τουφέκια των τὸ ἐσκότωσαν ἀπὸ τὸ παράθυρον.

— Σούτ!... Νά τος...

Ἕνα τρομακτικὸν *ρὸν-ρὸν* ἠκούσθη ἀπὸ ἀπόστασιν τριάντα ἢ σαράντα βημάτων. Ἐνδιμίζες ὅτι ἦτο κανένας τεράστιος γάτος κ' ἐχαϊδεύετο.

Ὁ Ἀλόνσος καὶ ὁ ἰατρὸς εἶχαν σηκωθῆ μὲ τὰς καραβίνας των εἰς τὰ χέρια. Εἶδαν ἐξαφνα δύο πρασινωπὰ μάτια, τὰ ὁποῖα ἔλαμπαν μέσα στὰ πυκνὰ χαμόκλαδα.

— Καρδιά, Ἀλόνσε! εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Δὲν τρέμει τὸ χέρι μου, ἀπήντησεν ὁ νεανίας μὲ ἥσυχον φωνήν.

— Ἂς σκοπεύσωμεν μὲ τὴν ἡσυχίαν μας...

Ἐχαμήλωσαν ἠρέμα τὰ τουφέκια των, σκοπεύοντες ἐκεῖνα τὰ δύο μάτια, τὰ ὁποῖα ἔβγαζαν ἀλλοκότους ἀναλαμπάς, κ' ἐπυροβόλησαν μαζὶ καὶ οἱ δύο.

Εἰς τοὺς δύο πυροβολισμοὺς ἀπήντησεν ἕνας τρομερὸς βρυχηθμός, καί, μέσα εἰς τὸν καπνόν, ἐφάνη τὸ θηρίον, ποῦ μὲ δύο πηδήματα ἔφθασε πλησίον των. Ἔκαμεν ἀπελπιστικὰς προσπαθείας νὰ πιάσῃ στὰ νύχια του τὸν Ἀλόνσον, ἀλλ' αὐτὸς ἐπρόφθασε κ' ἔδραξε τὸ τουφέκι του ἀπὸ τὴν κάνναν.

Τὸ βαρὺ κοντάκι τοῦ ὅπλου κατέπεσεν ἐπάνω εἰς τὸ κρανίον τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ἐσωριάσθη κατὰ γῆς καὶ ἔμεινεν ἀκίνητον.

— Εὖγε, παληκάρι μου! ἐφώναξεν ὁ ἰατρός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἁρπάσῃ ἀπὸ κάτω ἕνα δαυλὸν ἀναμμένον.

« Εἴλκυσε πρῶτον τὸν φύλακα... » (Σελ. 124, στήλ. γ'.)

— Εἶνε νεκρὸς ἀρά γε;

— Πιστεύω...

Ἔσκυψαν ἐπάνω εἰς τὸ θηρίον καὶ τὸ ἐξήτασαν. Εἶχε τὸ κεφάλι σπασμένο καὶ τὴν ράχιν αἱματωμένην· αἱ δύο σφαῖραι τὸ εἶχαν ἐπιτύχῃ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ εἰς τὸν λαιμόν του.

Ὁ ἰαγουάρος ἐκεῖνος ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλητέρους· εἶχε μῆκος δύο μέτρων ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ ρύγχους ἕως τὴν ρίζαν τῆς οὐρᾶς του, καὶ ἦτο ὑψηλὸς ὅσον αἱ ἰνδικαὶ τίγρεις.

Ἡ δορά του ἦτο θαυμασία· εἶχεν ἀκανόνιστα στίγματα, ὅπως ἡ δορὰ τοῦ πάνθηρος, ἀλλὰ τὰ στίγματα αὐτὰ ἦσαν τριανταφυλλιὰ μ' ἕνα μελανὸν σημεῖον εἰς τὸ κέντρον, ἐνῷ τὸ βάθος τοῦ τριχώματος ἦτο ξανθωπὸν ἀπ' ἐπάνω καὶ λευκὸν ἀπὸ κάτω.

— Ὡραῖον ζῷον! εἶπεν ὁ Ἀλόνσος. Τί λαιμός!... Θαρρεῖς πῶς εἶνε λαιμὸς ταύρου. Εἶνε ἀλήθεια, γιατρέ, ὅτι οἱ ἰαγουάροι σκοτόνουν βόδια κ' ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ τὰ τραβοῦν ὅπου θέλουν;

— Ναί, Ἀλόνσε. Ἅμα πέσουν μέσα στὴν ἀγέλην, κάμνουν ἀληθινὴν σφαγήν. Μὲ ἕνα μόνον κτύπημα τοῦ ποδὸς σπάζουν τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ θύματός των.

— Ἀλήθεια, ἰατρέ, πῶς σκαρφαλόνουν καὶ ἐπάνω στὰ δένδρα; ἠρώτησεν ὁ νέος.

— Ναί, μὲ πολλὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ κυνηγήσουν τοὺς πιθήκους, οἱ ὁποῖοι...

Ἄλλο ἰσχυρὸν νιαούρισμα ἀντήχησεν εἰς τὸ δάσος, καί του ἔκοψεν εἰς τὴν μέσην τὴν φράσιν.

— Πᾶμε, γιατρέ, εἶπεν ὁ Ἀλόνσος, αὐτὸ τὸ δάσος εἶνε γεμάτον ἀπὸ τέτοια θηρία.

— Καὶ ποῦ θέλεις νὰ πᾶμε;

— Νὰ εὕρωμεν ἄσυλον εἰς κανένα δένδρον. Ἐκουράσθηκα μὲ τοὺς ἰαγουάρους.

— Ἔχεις δίκαιον, Ἀλόνσε. Δυὸ φορὲς δὲν γλυτόνει ζωντανὸς κανεὶς ἀπὸ τὰ νύχια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οἱ δύο κυνηγοὶ ἥρπασαν τὰ τουφέκια των καὶ μερικὰ μπιφτέκια ἀπὸ τὸ κρέας τοῦ μυρμηκοφάγου, κ' ἔφυγαν ὁλοταχῶς στρέφοντες τὰ νῶτα πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀκουσθῆ ἡ κραυγὴ τοῦ δευτέρου θηρίου.

Ἐπροχώρησαν ἐπὶ μίαν ὥραν μέσα εἰς τὸ σκοτάδι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐστάθησαν διὰ νὰ εὕρουν κατάλληλον δένδρον, ὅπου νὰ διανυκτερεύσουν.

— Ἄκουσε, Ἀλόνσε, — εἶπε τότε ὁ ἰατρός. Τί βοῆ νὰ εἶνε αὐτή;

— Εἶνε ὁ ποταμός! ἀνέκραξεν ὁ νεανίας, ὅστις εἶχε σκύψῃ πρὸς τὴν γῆν.

— Εἶσαι βέβαιος;

— Ὦ! δὲν κάμνω λάθος.

— Δόξα σοι ὁ Θεός! Ἂς τρέξωμεν!

Μὲ πολλὴν λαχτάραν ἐξεκίνησαν πάλιν, τρέχοντες πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρχετο ἡ βοή. Ὅσον ἐπήγαιναν, τὴν ἤκουαν καθαρώτερα. Μετὰ δέκα λεπτὰ διέσχιζαν τὴν τριπλῆν σειρὰν τῶν δένδρων *μακουμουκοῦ* κ' ἔφθαναν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου.

— Ζήτω! ἐφώναξεν ὁ Ἀλόνσος.

— Βλέπεις τὴν βάρκαν; ἠρώτησεν ὁ ἰατρὸς μὲ βραχνὴν φωνήν.

— Ναί, τὴν βλέπω ἐκεῖ κάτω...

— Δὸν Ραφαήλ! Δὸν Ραφαήλ!

Κανεὶς δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν βροντώδη κραυγὴν τοῦ ἰατροῦ.

— Μήπως κοιμοῦνται; ἠρώτησε. Ρίξε μιὰ τουφεκιά, Ἀλόνσε.

Ὁ νεανίας ὑπήκουσεν. Ὁ κρότος τοῦ ὅπλου του ἀντήχησεν εἰς τὰ πυκνὰ δάση τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐκτεινόμενα πρὸς τὴν συμβολὴν τοῦ Κασσανάρε, ἀλλὰ κανεὶς ἄλλος πυροβολισμὸς δὲν ἦλθεν εἰς ἀπάντησίν του.

— Τί σημαίνει αὐτό; ἐψιθύρισεν ἀνήσυχος ὁ ἰατρός.

— Ἴσως ἐξεκίνησαν κ' ἐπῆγαν εἰς τὸ δάσος διὰ νὰ μας εὕρουν, εἶπεν ὁ Ἀλόνσος.

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ... ἂς πᾶμε γρήγορα...

Ἐπῆραν πάλιν δρόμον, καὶ ἦσαν ἀρκετὰ πλησίον εἰς τὴν λέμβον, ὅταν εἶδαν δύο πτερωτὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα ἔμοιαζαν μὲ γιγαντώδεις νυκτερίδας, νὰ σηκόνωνται ὑψηλὰ καὶ νὰ πτερυγίζουν τρομαγμένα.

« Μέσα εἰς τὸν καπνόν, ἐφάνη τὸ θηρίον... » (Σελ. 124, στήλ. γ'.)

— Τί εἶνε; ἠρώτησεν ὁ Ἀλόνσος.

— Δύο ἔμποισαι, δύο ἀπὸ τὰ ἀπαίσια ἐκεῖνα πτερωτά, ποῦ ροφοῦν τὸ αἷμά... Καί, βλέπεις; εἰς τὴν ρίζαν ἐκείνου τοῦ δένδρου, εἶνε δύο ζῷα, σὰν ἄψυχα. Φαίνεται τ' ἄφισαν χωρὶς αἷμα αἱ ἔμπουσαι.

— Γιατρέ... ὄχι... δὲν εἶνε ζῷα! ἐταύλισεν ὁ Ἀλόνσος. Εἶνε ἄνθρωποι!

— Ὦ! Θεέ μου!

Ὁ Βελάσκος ὥρμησε πρὸς τὸ δένδρον. Κραυγὴ φρίκης ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ στῆθός του...

Ὁ Δὸν Ραφαὴλ καὶ ὁ Ἰνδὸς ἦσαν στηριγμένοι εἰς τὸν κορμόν, σὰν βυθισμένοι εἰς τὸν ὕπνον, ἀλλὰ ἦσαν αἱμόφυρτοι καὶ οἱ δύο. Τὸ αἷμα ἔτρεχεν ἀργὰ-ἀργὰ ἀπὸ τοὺς κροτάφους των.

— Φῶς, Ἀλόνσε! ἔκραξεν ὁ ἰατρός.

Ὁ σύντροφός του ἐπήδησε σὰν ἀστρα-

πῆ μέσα εἰς τὴν λέμβον, ἔψαξεν εἰς τὸ κιβώτιον, εὑρῆκεν ἕνα κερί, τὸ ἤναψε καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν ἰατρόν.

— Μήπως τους ἐδολοφόνησαν; ἠρώτησε μὲ τρέμουσαν φωνήν.

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Βελάσκος, ἀνακτήσας τὴν ψυχραιμίαν του. Τοὺς ἐρρούφηξαν αἷμα αἱ ἔμπουσαι, ποῦ εἴδαμε νὰ πετοῦν ἀπὸ ἐδῶ.

— Καί... εἶνε νεκροί;

— Ὄχι, ἐλιποθύμησαν μόνον ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τοῦ αἵματος, ἀλλὰ δὲν διατρέχουν κίνδυνον. Θὰ μείνουν ἀδύνατοι μερικὰς ἡμέρας, ἀλλὰ τίποτε περισσότερον. Ἂν ἀργούσαμε νὰ ἔλθωμε, ἴσως τὴν ἐπάβαιναν χειρότερα. Περίμενέ με μίαν στιγμήν.

Ὁ ἰατρὸς ἐπῆγε καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν λέμβον τὸ φορητὸν φαρμακεῖόν του, ἤνοιξεν ἓν φιαλίδιον περιέχον δριμυτάτην οὐσίαν, καὶ τὸ ἐπλησίασεν ἐπανειλημμένως εἰς τοὺς ῥώθωνας τοῦ Δὸν Ραφαὴλ καὶ τοῦ Γιαουρῆ...

— Ποῦ εἶμαι; ἠρώτησε μετ' ὀλίγον ὁ καλλιεργητὴς μὲ ἀσθενῆ φωνήν.

— Μὲ τοὺς συντρόφους σας μαζί, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός.

— Μά... τί συνέβη; Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου ἀδύνατον... πολὺ ἀδύνατον.

(Ἕπεται συνέχεια.) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

[Κατὰ τὸ Ἰταλικὸν τοῦ Αἰμ. Σαλγάρη.]

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἶνε νεωτάτη ἐφεύρεσις. Ἡ τελεία (.) εἰσήχθη εἰς τὴν γραφὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος. Ἡ διπλῆ τελεία (:) κατὰ τὸ ἔτος 1485, καὶ τὸ κόμμα (,) 35 περίπου ἔτη βραδύτερον.

⁂

Ὁ Μόμπεν, ὁ διάσημος Γερμανὸς ἱστορικός, ἦτο διάσημος καὶ διὰ τὴν ἀφῃρημάδα του. Ἄπειρα εἶνε τὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἔπαθεν ἀπὸ αὐτήν, ἀλλὰ ἐδῶ θὰ γίνῃ λόγος μόνον διὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὸ παιδάκι του. Μίαν φορὰν ἐνῷ εἰργάζετο εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, ἡ κυρία του ἦλθε μὲ τὸ μωρό της καὶ τον παρεκάλεσε νὰ το προσέχῃ ὀλίγην ὥραν, ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ ἡ ἰδία κατὶ τὸ πάρῃ.

— Πολὺ καλά! εἶπεν ὁ Μόμσεν...

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, τὰ ξεφωνητὰ τοῦ μωροῦ ἀνεστάτωσαν τὸ σπίτι. Τρέχει ἡ κυρία Μόμσεν, ψάχνει ἐδῶ, κυττάζει ἐκεῖ, ἀλλὰ πουθενὰ τὸ μωρό. Τὰ κλάμματα ὅμως ἐξηκολούθουν τὸν σκοπόν των. Τέλος μετὰ πολλὰς ἐρεύνας, εὑρέθη τὸ μωρὸ μέσα εἰς τὸ ... καλάθι τῶν ἀχρήστων. Τὸ εἶχε βάλῃ ἐκεῖ μέσα ὁ πατέρας του, καὶ ἐπάνω του εἶχε στοιβάξῃ ἕνα σωρὸ ἄχρηστα χαρτιά!

⁂

« Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε κάμνουν λάθη, διότι ποτὲ δὲν δοκιμάζουν νὰ κάμουν τίποτε, ποῦ ν' ἀξίζῃ τὸ κόπον νὰ το κάμουν » — λέγει κάπου ὁ μέγας Γερμανὸς ποιητὴς Γκαῖτε.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΚΟΚΚΑΔΗΣ
Τυχὼν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Ἀσπὶς τῆς Ἀθηνᾶς
Ἀθρόου Βραβείου καὶ Βραβείου τῶν Εὐσήμων.
(Ἴδε φυλλάδ. 8 καὶ 1α, σελ. 60 καὶ 109.)

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

[Χάριν τῶν νέων συνδρομητῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελαν ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν τρέχοντα Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, ἀναδημοσιεύω ἐνταῦθα ἐκ τοῦ 50οῦ φυλλαδίου τοῦ 1904, τοὺς Ὅρους καὶ τὰς Ὁδηγίας. Ὅλοι εἰμποροῦν νὰ ξεσπαθώσουν. Ἔχουν ἐμπρός των ἑνδεκα μῆνας, καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἰμποροῦν νὰ φθάσουν καὶ νὰ ὑπερακοντίσουν τοὺς ξεσπαθώσαντας ἤδη συναγωνιστάς των. Διὰ τοῦτο πρὸς ὅλους στέλλω σήμερον ἀπὸ μίαν Ἀγγελίαν, εἰμαι δὲ πρόθυμος νὰ στείλω καὶ ἄλλας εἰς ὅποιον μοῦ ζητήσῃ.]

Α'.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ δηλαδὴ τὴν 30 Νοεμβρίου 1905, καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 27ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους διὰ τὸ 1905.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους θὰ λογαριάζονται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδή: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητήν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἑξάμηνον 26 φύλλα, τρίμηνον 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰ πονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰ πονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1905 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) ἀπὸ 530 *φύλλα καὶ ἄνω*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θὰ νακηρυχθῇ *Κορυφαῖος*, καὶ ἡ εἰκὼν του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα.

εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θὰ νακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*.)

Εἰς τοὺς τυχόντας Πρώτης Τάξεως Βραβείου, ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδεδομένων, κατ' ἐκλογήν τοῦ βραβευθέντος. Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ 40 *λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταυτης *λεπτὰ* 30. (Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 60 (150x40), ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς *ἄλλους, φράγκων* 45 (150x30.)

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1905 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) *ἀπὸ* 52 *ἕως* 520 *φύλλα*, δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, *οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι* κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ, ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ *ὅλων τούτων*, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλῶσι βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδεδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ 30 *λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ* 25.

Ἔπαινος.

Ἔπαινος θὰ πονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοις σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδεδομένων, ἀξίας 20 *λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν,) καθὼς καὶ συνδρομητὰς *τριμήνους* (ἀντὶ δρ. 2,15 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 2,40 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.) Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως* ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητάς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τους στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν Ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς Ξεσπάθωμα τοῦ *ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ* καὶ ἡ ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος ὑπ' αὐτοῦ, εἴτε ὑπὸ ἄλλου. (Ἡ ὑπ' εὐθείας ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα.)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτωρ τῆς Διαπλάσεως δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλάδων, ἤτοι εὑρίσκων ἀγοραστάς.

2.—Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,15. Τὰ δὲ διπλᾶ φύλλα λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0,30.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς Πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ τα παραδίδουν εἰς τοὺς ἀγοραστάς των, νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ το στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς *οὐδὲν δικαίωμα χαίρει*. Διὰ νὰποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ (νὰ λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, νὰ τῳ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸνομά του μὲ ἔντυπον ταινίαν κτλ.) πρέπει νὰ προπληρώσῃ μίαν τρίμηνον τουλάχιστον συνδρομήν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ ψευδώνυμον, τότε πρέπει νὰ προκαταβάλῃ καὶ 1 φράγκον δι' ἓν ἔτος,—ὡς ἐκανονίσθη πρὸ πολλοῦ διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀνεξαιρέτως.

5.— Χάριν εὐκολίας πιστόνω τοὺς Πράκτορας ἐπὶ ἕνα μῆνα. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μου στείλουν τὸ ἀντίτιμον τῶν φυλλαδίων τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, παύω τὴν παραιτέρω ἀποστολήν, καὶ οὔτε τους συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των,—μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, μόλις ἀναρῶσαν:

— Τελοσπάντων! Ὁ γιατρὸς μοῦ ἐπέτρεψε νὰ πίνω λέγο ζουμὶ κάθε μεσημέρι...

Καὶ ὁ Κουφοκεφαλάκης, διακόπτων:

— Καὶ πότε σοῦ εἶπε νὰ το πίνῃς; πρὸ ἢ μετὰ τὸ φαγητόν;

Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἀμιμήτου Γελωτοποιοῦ.

⁂

Ὁ *Χρυσοῦς Κάλυξ* ἐπέμενε νὰ πιῇ μπύρα σὲ μεγάλο ποτῆρι. Ἡ μαμά του τοῦ ἔβαλε καὶ τὴν ἤπιε.

— Ἂς εἶνε ὅμως, τοῦ λέγει· σὺ ἔπρεπε νὰ πιῇς σὲ ποτῆρι τοῦ κρασιοῦ.

Καὶ ὁ *Χρυσοῦς Κάλυξ*:

— Τώρα βάλε μου καὶ 'ς αὐτό!

Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ρόδου τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ὡς βλέπετε εἰς τὴν α' σελίδα, σήμερον προκηρύττω Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Πρόκειται δηλαδὴ νὰ γραφῇ τὸ φαιδρόν, τὸ ἀστεῖον καὶ κάπως φανταστικὸν διήγημα, τὸ ὁποῖον διηγοῦνται ἀφώνως αἱ παρατιθέμεναι ἓξ εἰκόνες. Τοὺς ὅρους τους γνωρίζετε: Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος ὅλοι οἱ συνδρομηταί, καὶ ἀπὸ τὰ ἀδέλφια των *μόνον ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον*. Τὸ διήγημα πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον καθαρά, εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτί, —ὄχι δηλαδὴ μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστολήν ἢ μὲ τίποτε ἄλλο,—καὶ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένον μὲ τὸ ὄνομα καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμον τοῦ διαγωνιζομένου. Καλὴ ἐπιτυχία!

† **Ἑλένη Καΐρη.** — Θλιβερώτατον ἄγγελμα! Ἡ ἀγαπητή μας φίλη Ἑλένη Καΐρη, ἡ γνωστοτάτη εἰς τὸν κύκλον μας μὲ τὸ ψευδώνυμον *Ἀκοιξιάτικη Βραδιά*, δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον! Ἡ κυρία Εὐανθία Καΐρη, θεία καὶ θετὴ μητέρα της, τὴν ὁποίαν συλλυποῦμαι ἐγκαρδίως, μοῦ ἀναγγέλλει σήμερον τὸν τόσῳ πρόωρον καὶ σκληρὸν αὐτὸν θάνατον, καὶ μὲ παρακαλεῖ τὸ φυλλον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν ἡ δυστυχὴς *Ἀνοιξιάτικη Βραδιὰ* μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, «νὰ το στέλλω εἰς πτωχόν τι κοράσιον, τὸ ὁποῖον νὰ φέρῃ τὸ γλυκὺ ὄνομα Ἑλένη.» Ἐξετέλεσα τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν παραγγείλαν.

Ἀ! *Μαγευμένη Ἀκροθαλασσιά*! Διὰ νὰ βραβευθῇ κανείς, πρῶτον καὶ κύριον χρειάζεται νὰ ἔχῃ ὑπομονήν. Δηλαδὴ νὰ μὴν ἀνυπομονῇ ἕως νὰ δημοσιευθοῦν τ' Ἀποτελέσματα ἑνὸς Διαγωνισμοῦ, καὶ προπάντων νὰ μὴ χάνῃ τὴν ὑπομονήν του ὅταν βλέπῃ ὅτι εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν δὲν ἐβραβεύθη. — Αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές. Καὶ ἐδῶ ὑπομονή!

Ἀπὸ τὴν Χίον, χωρὶς ὄνομα χωρὶς ψευδώνυμον, ποῖος ἔστειλε τὰς λύσεις τοῦ 9ου φυλλαδίου; Κόπος καὶ ἔξοδα χαμένα, ἀφοῦ δὲν εἶμαι μάντις!

Καὶ πάλιν, *Μεγάλη Ἑλλάς* [ΕΕ], σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐνεργείας. Ἔδωσα εἰς τὸν Ἀνανίαν τὴν φωτογραφίαν τοῦ κ. Ματμουδιάδου Δ. Φ., ὁ ὁποῖος τὴν ἔδειξεν εἰς τὴν Κυρὰ-Μάρθα κ' ἐγέλασαν πολύ. — Τὰ φυλλάδια τῶν νέων ἀγοραστῶν ἐστάλησαν.

« Ἡμεῖς δὲν χάνομεν τόσον εὔκολα τὸ θάρρος μας, διότι μᾶς ἐμψυχόνει ἡ ἰδέα ὅτι προσπαθοῦμεν ὑπὲρ τῆς ἀγαπητῆς μας Διαπλάσεως. » Αὐτὰ τὰ ὡραῖα μοῦ γράφει ἡ *Αὐγὴ τῶν Ἐλπίδων*, ἡ ὁποία μὲ τὰς φίλας της προσπαθεῖ ὁλονὲν νὰ ξεσπαθώσῃ. Καὶ θὰ το κατορθώσῃ, νὰ το ἰδῆτε! — Ἔστειλα τὰ τετράδια ποὺ μου ἐζήτησε.

Ἀ! τί χαριτωμένον τὸ ἐπισκεπτήριον τῆς καλῆς μου *Ἐαρινῆς Ἑσπέρας* [Ε], μὲ τὸ ψευδώνυμόν της τυπωμένον ἐπάνω! Ἀλλὰ καὶ τί ὡραία, γεμάτη ἀγάπην ἡ ἐπιστολή της! — Ἔλαβε τὸ Σῆμα, ποῦ τὸ ἐπερίμενε μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν;

Τὸ περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεις, *Ξενιτευμένε Ναύτη*, εἶνε μὲν κατὰ 1 φρ. εὐθηνότερον, ἀλλὰ ἐκδίδεται δίς τοῦ μηνός, εἰς 16 σελίδας μικρὰς καὶ σχετικῶς ἀραιὰ τυπωμένας, ποῦ κάμνουν 8 ἢ ἔστω 10 σὰν τῆς Διαπλάσεως. Ὥστε ἔρχεται πολὺ ἀκριβώτερα. Τὸ γαλλικὸν μὴ τὸ λογαριάζῃς! Τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ ἀριθμοῦν τους συνδρομητὰς των κατὰ ἑκατοντάδας... χιλιάδων! — Ἐλπίζω ὅτι ἔγινες καλά.

Ἐξόχως ὡραία ἡ ἐπιστολή σου, *Ἀκακία* [5ε]. Ἡ Σαρακοστὴ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Ἀποκρηάν, ἡ Ἄνοιξις, τὰ χελιδόνια, ἡ παράδοσις διὰ τὴν χελιδονοφωλιάν, — ὅλα μοῦ ἤρεσαν ὑπερβολικά. Ἤτο ἀπόλαυσις ἡ ἀνάγνωσις τῆς ποικίλης καὶ χαριτωμένης αὐτῆς ἐπιστολῆς. Εὖγε!

Σοῦ ἔστειλα τοὺς δύο τόμους τῶν «Διηγημάτων» τοῦ κ. Φαίδωνος, *Συννεφώδης Ἡμέρα* [ΕΕ], καὶ ἐλπίζω ὅτι μὲ αὐτοὺς θὰ διασκεδάσῃς καλὰ τώρα τὴν Σαρακοστήν, ὅτε ἐπαναλαμβάνεις τὸ διάβασμα ἀπὸ ὁποῖον εἶχες ἀφίσῃ ὀλίγον μὲ τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς φασαρίας τῶν Ἀπόκρεω. » Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρεσε πολύ· σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰ κολακευτικώτατά που γράφεις.

Ἰδοὺ τὸ προεδρεῖον τοῦ νέου πειραϊκοῦ Συλλόγου «Μαθητῶσα Νεολαία»: Πρόεδρος τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, ἀντιπρόεδρος ὁ *Ἀμίμητος Γελωτοποιός*, ταμίας ὁ *Ἅλιος Ἀριστείδης*, γραμματεὺς ὁ *Προμηθεὺς Δεσμώτης* καὶ σύμβουλος ἡ *Πτωχικὴ Καλύβη*. — Καὶ εἰς ἀνώτερα!

Πυρὴ τοῦ Ζεφύρου, σοῦ ἔστειλα τὸν τόμον, ὁ ὁποῖος περιέχει τὸ ἔξοχον μυθιστόρημα «Ἐν Οἰκογενείᾳ». Πῶς σου ἐφάνη; δὲν σ' ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὴν ἀνάρρωσιν; Γράψε μου γρήγορα διὰ νὰ μάθω ὅτι ἔγινες καλά.

Καὶ πάλιν δὲν ἔχω ἀρκετὸν τόπον δι' Ἀλληλογραφίαν. Καὶ ἀναγκάζομαι νὰναφέρω ἁπλῶς, διὰ τὰ Εὔσημα, ὅσους μοῦ ἔγραψαν ὡραίας ἐπιστολὰς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα: *Χειμώνανθον* [ΕΕ], *Διακριθεῖσα Ἀρσακειάς* [ΕΕΕ], *Παιδική Χαρὰ* [6Ε], *Παρισινὸς Ἀριστοκράτης* [Ε], *Χρυσοῦς Αἰὼν* [ΕΕΕ], *Φουρνέλλο* [ΕΕ], *Δικέφαλος Ἀετός* [ΕΕΕ], *Ἀμίμητος Γελωτοποιὸς* [ΕΕ], *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς* [ΕΕΕΕ] καὶ *Ὠχρὸν Ἀμάραντον* [ΕΕ].

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμαι ὅτι καὶ ἐν Σύρῳ ἱδρύθη Συλλογος πρὸς διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας. Πρόεδρος ὁ *Στυλιανὸς Θεολογίτης*, ἀντιπρόεδροι ὁ *Γεώργιος Ἀθανασούλιας* καὶ *Ἀντώνιος Δελαγραμμάτικας*, Γραμματεὺς ὁ *Π. Καμπάνης* καὶ Ταμίας ὁ *Νικ. Οἰκονομόπουλος*. — Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους θερμῶς, καὶ εὔχομαι ὁ Συλλογός των νὰ διαπρέψῃ μεταξὺ τῶν πρώτων.

Σᾶς ὑπενθυμίζω τὸν κατάλογον τῶν οἰκογενειῶν, τὸν ὁποῖον σᾶς ἐζήτησα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Θὰ με ὑποχρεώσῃ ὅποιος μοῦ στείλῃ.

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ ΠΝΕΕΙ ΤΑ ΛΟΙΘΙΑ

13 Μαρτίου. — Σήμερον αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ διάσημος Ἰούλιος Βέρν, ὁ τόσον ἀγαπητὸς καὶ εἰς τους ἀναγνώστας τῆς Διαπλάσεως, πνέει τὰ λοίσθια. Ὁ παγκοσμίου φήμης Γάλλος μυθιστοριογράφος ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν 77 ἐτῶν (ἐγεννήθη ἐν Νάντῃ τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828.) Ἐκτενής βιογραφία μετὰ τῆς εἰκόνος του ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 41 φυλλάδιον τοῦ 1903. Προσεχῶς θὰ γράψῃ περὶ τοῦ Ἰουλίου Βέρν ὁ κ. Φαίδων.

Τελευταία ὥρα.—Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἀπέθανε.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς τους νέους μου φίλους: "*Αρην* (Κ. Κ. Β. ἀπὸ τὰ Π. Πνεύματα ποὺ μου ἔστειλες, κάποιο θὰ δημοσιευθῇ· γράφε μου συχνά·) *Δοῦκα Βέλιγκτων* (Δ. Κ. ἔστειλα· ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σου λείψῃ τὸ θάρρος καὶ εἰς ἄλλην ἐπιστολήν·) *Νηπενθὲς* (++ ἰδοὺ τὸ μᾶλλον προτιμώμενον· ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρεσε πολύ· βεβαίως εἰμπορεῖς νὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος·) *Λύοντα Ἥλιον* (Ι. Μ. Μ. αὐτὸ ἐξέλεξα· εὐγνωμονῶ τὸν Σύλλογον που μου συνιστᾷ τόσον καλοὺς φίλους·) *Δροσόλουστον Νύκτα* (★ καὶ [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Φιλόκαλον Νέον* (Ε. Α. αὐτὸ ἐξέλεξα ἐκ τῶν δεκαεννέα, τὰ ὁποῖα προτείνεις·) *Ἀνιχνευτὴν* (Ι. Γ. Μ. αὐτὸ ἦτο ἐλεύθερον· καὶ *Βασίλεα τῶν Ἀνθέων* (Α. Σ. Ζ. ναί, ἀλλ' αἱ Μ. Ἀγγελίαι πληρώνονται πρὸς 5 λεπτὰ τὴν λέξιν.)

Ἀλλαγαὶ ψευδωνύμων: *Θερινὸς Οὐρανὸς* (κ. κ. αὐτὸ ἦτο ἐλεύθερον· ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές· ναί, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν ἀπαντᾷ εἰς δυὸ-τρεῖς ἐρωτήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν· ἀλλὰ διατί τάχα;) καὶ *Ἥσυχος Διάβολος* (Ι. Κ. Μ. ἔλαβα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ *Χίμαιρα* μὲ τὴν *Διονυσιάδα Πηγήν*, *Ταπεινὸ Γιασεμί* καὶ *Ναύαρχον Τόγκο* —ὁ *Μαραμένος Μενεξὲς* μὲ τὸ *Φῶς τῆς Νυκτός*, *Ἄνθος τῆς Ἐλπίδος*, *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου*, *Ὀρεκτικὸ Ραπανάκι* καὶ *Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον* — ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος* μὲ τὸ *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο* καὶ *Ἀταβέριον Ρόδον* —ὁ *Βάραχος* μὲ τὴν *Χαρὰν τῶν Γονέων*, *Μελαγχολικὸν Ἐρημίτην*, *Βασίλεα τῶν Ρόδων* καὶ *Κυρίαν Τρίγκι-Τράγκα* —ἡ *Ἀνθοῦσα Νεότης* μὲ τὸ *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο*, *Τρελλὴν Ψυχήν*, *Βαρυαλγοῦσαν Ὀρφανήν*, *Ἀρταμὰν* καὶ *Ἀγωνιῶσαν Ψυχήν* — ἡ *Μαρουσία* μὲ τὴν *Κίτρινην Μάσκαν*, *Χιακὴν Ἠρωΐδα* καὶ *Μὴ με Λησμόνει* —ἡ *Σερενάτα τοῦ Σοῖμπερ* μὲ τὴν *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου*, *Συριανὴν Ξανθούλαν*, *Πασίμαχον*, *Στέμμα τῆς Ἑλλάδος*, *Φίλημα Σκιᾶς* καὶ *Μόνωσιν* — ἡ *Χαρὰ τῶν Γονέων* μὲ τὴν *Μαργαρίταν τοῦ Αἰγαίου*, *Βολιώτην Κιθαριστήν*, *Ἥρωα τοῦ Μαραθῶνος*, *Ἀγροτικὸν Ἀνθύλλιον*, *Χρυσόπτερον Ἄγγελον* καὶ *Κυρίαν Σκαρφαλώστραν* —ὁ *Καρδιογνώστης* μὲ τὸ *Μικρόβιον Ἀλεξανδρείας*,

Αἱμοσταγῆ Χρωστῆρα, Νάρκισσον, Πλανωμένην Ψυχὴν καὶ *Φίλημα Σκιᾶς*—ἡ *Ὠχρὰ Ἀκτὶς* μὲ τὸ *Πτερὸν τῆς Μελίσσης*, *Ἀηδόνα τοῦ Πηλίου*, *Ἄρκτον τοῦ Βορρᾶ*, *Θετταλομάγνην* καὶ *Ρομαντικὴν Τσαγγαραδιάτισσαν*—ὁ *Αἴλιος Ἀριστείδης* μὲ τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* καὶ *Πτωχικὴν Καλύβην*—τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ τὴν *Ἡρωΐδα τῆς Μακεδονίας*, *Θετταλομάγνην*, *Ξεβιδωμένην*, *Ψυχὴν τῆς Λέσβου* καὶ *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*—ἡ *Ἑαρινὴ Ἑσπέρα* μὲ τὴν *Ἰδιότροπον Νεάνιδα*, *Κυματίζουσαν Σημαίαν*, *Μυροβόλον Χαραυγήν*, *Δούκισσαν τῶν Σαλόνων* καὶ *Παρισινὸν Ἀριστοκράτην*—ὁ *Κόμης τῆς Κεφαλληνίας* μὲ τὸ *Ἔρημο Πουλί*, *Σιωπηλὴν Νύκτα*, *Αὔραν τῆς Νυκτός*, *Κυανῆν Πτέρυγα* καὶ *Περαϊκὴν Ἀκτήν*—ὁ *Ἄρης* μὲ τὸ *Παιδὶ τῆς Καρδιᾶς* καὶ *Γλωσσοκοπάναν*—ὁ *Ἀρτανὶν* μὲ τὸν *Ἀνείβαν τὸν Καρχηδόνιον*, *Κελαιδίστραν*, *Μαργαρίταν τῆς Χίου* καὶ *Πιθηκάνθρωπον*—τὸ *Ὠχρὸν Ἀμάραντον* μὲ τὴν *Ρομαντικὴν Τσαγγαροδιάτισσαν*, *Ταπεινὰ Γιασεμί*, *Δωρίδα Παρθένον*, *Ἡλιακὴν Ἀκτῖνα* καὶ *Μικρὰν Βολιωτοπούλαν*—ὁ *Χρυσοῦς Κάλυξ* μὲ τὴν *Ζαππίδα*, *Δούκα τῶν Σαλόνων*, *Μυροβόλον Χαραυγήν*, *Κίτρινην Μάσκαν* καὶ *Ἀθῷαν Καρδίαν*—τὸ *Ἆσμα τοῦ Ὀρφέως* μὲ τὸν *Ἀστέρα τῆς Θάσου*, *Μυροβόλον Χαραυγήν*, *Κίτρινο Ντόμινο*, *Κόκκινον Κρίνον* καὶ *Ἀσπίδα τῆς Ἀθηνᾶς*—ὁ *Δοὺξ Βέλιγκτων* μὲ τὸν *Αἰμίλιον Παῦλον*, *Χρυσοῦν Ἀστέρα*, *Ὀπτασίαν Παραδείσου*, *Ἑσπερίαν Αὔραν* καὶ *Ναυσικᾶν*—ἡ *Παιδικὴ Χαρὰ* μὲ τὸν *Ἀετιδέα* καὶ *Δικέφαλον Ἀετόν*—τὸ *Μικρὸ Πειραιωτάκι* μὲ τὸν *Μικρὸν Ἀθηναῖον*, *Ἑλληνόπαιδα* καὶ *Προμηθέα Δεσμώτην*—ὁ *Βασιλεὺς τῶν Ρόδων* μὲ τὴν *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας*, *Κυρίαν Σκαφαλόστραν* καὶ *Τόλλον Ὀστίλλιον*.

Τῶν καθυστερούντων τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν δὲν ἀνταποδώσουν πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ὀφειλόμενα.

Τετράδια μὴ περιέχοντα τὸ κανονισμένον δεκάλεπτον γραμματόσημον, *δὲν διαβιβάζονται*. Ἐπίσης δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγώτερον τοῦ δεκαλέπτου. Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθῆ ἑλληνικὰ δεκάλεπτα γραμματόσημα, πρέπει νὰ ἐσωκλείουν γραμματόσημον τῆς χώρας των ἰσοδυναμοῦν πρὸς 10 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου,— ὄχι ὀλιγώτερον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Κόμητα τῆς Κεφαλληνίας* (μὴ λησμονῆς νὰ ἐσωκλείῃς δεκάλεπτον γραμματόσημον εἰς τὰ τετράδιά σου, διότι δὲν θὰ διαβιβάζωνται·) *Ὠχρὰν Ἀκτῖνα* ([Ε] σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τοῦ νέου μας φίλου· ἡ κάρτα ἐστάλη·) *Ποσειδῶνα τῆς Μήλου* ([Ε] καὶ ἕνα σήμερον, τρία· βλέπεις ὅτι πρέπει νὰ μου γράφῃς, διὰ νὰ πέρνῃς εὔσημα·) *Ναβουχοδονόσορα* (εἰς ταῦτα ἀπαντῶ ὅτι πρέπει νὰ μου γράφῃς συχνά· εἶνε τὸ μόνον φάρμακον — μετὰ τὸ ξεσπάθωμα, — κατὰ τῆς διαπλασιτίδος· τί θὰ μου γράψῃς λοιπὸν διὰ νὰ γελάσω; περμένω·) *Ἀεσβιανὸν Οὐρανὸν* (γραμματόσημον 20 καὶ ὄχι 10 paras πρέπει νὰ ἐσωκλείῃς εἰς ἕκαστον τετράδιον, ὅταν δὲν ἔχῃς γραμματόσημον ἑλληνικόν·) *Ζαππίδα* (εὐχαριστῶ) *Βασιλέα τῶν Ρόδων* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· δὲν εἶπα ὅμως ὅτι ἡ σημείωσις τῶν Εὐσήμων πρέπει νὰ στέλλεται εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτί;) *Γεώργιον Κ. Γ.* (ἔλαβα·) *Μικρὸ Πειραιωτάκι* (βέβαια, 3-4 τετράδια εἶνε πολὺ ὀλίγα· ἐμπρὸς λοιπόν, νὰ τὰ κάμῃς ἂν ὄχι 200 ὅπως λέγεις, τοὐλάχιστον 50· χαίρω ποὺ μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν θὰ μου γράψῃς συχνότερα·) *Αἴλιον Ἀριστείδην*, *Ἄσπρον Ἀράπην* ([Ε] ὁ ὁποῖος μοῦ ἔστειλε μίαν λαμπρὰν Σατιστικὴν τῶν Εὐσήμων τῆς τριμηνίας, καὶ μάλιστα κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν· τὸν εὐχαριστῶ πολύ·) *Χρυσόπτερον Ἄγγελον* ([ΕΕ] ἀριθμὸς Δαχείου ἐδόθη μόνον εἰς τοὺς ἐτησίους συνδρομητάς, τοὺς ἐγγραφέντας ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας·) *Ἀναστασίαν Α. Π.* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις·) *Γεώργιον Ε. Τ.* (δεκτός·) *Π. Ι. Κ.* (ὁ κ. Παπαδ. σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὸ δελτάριον· ἀλλὰ ποῦ τοῦ μένει καιρὸς δι' ἀνταλλαγάς, μὲ τὰς τόσας φροντίδας ποῦ ἔχει τὸ φύλλον!) *Κ. Ν. Ν.* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* (δεκτά·) *Βράχον τοῦ Φαλήρου* (τέτοια εἰμπορεῖς νὰ μου στέλλῃς· ὅσον διὰ τὸ σταλέν, αὐτὸ τὸ ἐδημοσίευσα πρὸ ἐτῶν·) *Κοντορεβιθούλην* (ὁ ὁποῖος ὅλο ξεσπαθόνει·) *Ξανθὴν Φοίβην* (κατενθουσιασμένην μὲ τὰ Μ. Μυστικά·) *Ἆσμα τοῦ Ὀρφέως*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *12 Μαρτίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ
"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς: **4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23**) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: **1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24**) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ **10**ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδετος φρ. **3** ταχυδρομικῶς **3,50**. Χρυσόδ. φρ. **6** ταχυδρομικῶς **6,50**.

ΤΟΜΟΙ 6: των ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902 1903 καὶ 1904 ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδετος **7** φρ. Χρυσόδ. φρ. **10**.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράφουσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐφαρείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

188. **Λεξίγριφος.**

Μιὰ τρύπα ὄχι στὸ νερὸ ἀλλὰ στὴ γῆ θανοίξῃς,
Ἂν ἕνα γράμμα κολλητὰ εἰς δύο φθόγγους [δείξῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Ἀνιήτου.

189. **Στοιχειόγριφος.**

Ἵππων τροφὴ καὶ ὄνων
Χωρὶς κεφάλι ἂν μείνῃ,
Πρωτεύουσα θὰ γίνῃ
Μεγάλη πρὸ αἰώνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸ Δουλουδὶ τῆς Καρδιᾶς

190. **Ἀναγραμματισμός**

Μετάθεσε τὰ γράμματα ἀρώματος ὡραίου
Καὶ θὰ ἰδῇς νάναφανῇ μιὰ νῆσος τοῦ Αἰγαίου

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀθῴας Καρδιᾶς.

191. **Ἀνιγμῶδες Αἴνιγμα.**

Ἐμπρὸς καὶ πίσω ζωντανός,
Στὴ μέση πεθαμένος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐδενὸς.

192. **Ρόμβος κεκρυμμένος καὶ ἀντεστραμμένος.**

1.—Μόνος ὁ Θεὸς ἀγαθός.
2.—Οἱ κάτοικοι τῆς Ρώμης ἦσαν πολεμικώτατοι.
3.—Ἡ κόρη τῇ μητρὶ πρέπει νὰ ὑπακούῃ.
4.—Τοὺς πάντας τὸ μνῆμα θὰ δεχθῇ.
5.—Τὰ ἀγαθὰ ἔργα σώζουσι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουλοῦ τῆς Καρδίστου.

193. **Παίγνιον.**

5, 3, 9, 8, 25, 4, 43 = 114 ++ XX : —

Νὰ παρεντεθοῦν τὰ σημεῖα (ὧν ἡ τάξις δύναται νἀλλαχθῇ) μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν (ὧν ἡ τάξις δὲν δύναται νἀλλαχθῇ) οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐξίσωσις, ἡ δίδουσα τὸν ἀριθμὸν 114.

Ἐστάλη ὑπὸ Π. Α. Κουρῆ.

194. **Μαγικὸν Γράμμα μετ' Ἀκροστιχίδος.**

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας, ὧν τὰ ἀρχικὰ νὰ ποτελοῦν γάλλον ποιητὴν διάσημον:

Ἄκρος, Ἰλύς, ὄγκος, κράτος, σωρεία.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀθῴας Καρδίας.

195. **Φωνηεντόλιπον.**

γνκς - μ - γλλ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου.

196. **Γρῖφος.**

φ φ φ φ φ Ξ φ ναὶ τὸ τὸ μ' τὸ τὸ ὀν τὸ τὸ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυριάρχου τῆς Θαλάσσης.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 3 καὶ 4

17. Λεωνίδας (λέων, Ἴδας.) — 18. Χίμαιρα-μάχαιρα. — 19. Τὸ λεπτόν.

20. **Η**
ΕΙΣ
ΡΟΔΟΣ
ΟΥΡΑΝΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

21. *Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.* (Ἀναγινώσκεται ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, πρώτα ἡ κάτω σειρά, ἔπειτα ἡ ἐπάνω, ἔπειτα ἡ τρίτη, καὶ τέλος ἡ δευτέρα.) — 22. ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ (γαλῆ, Ἡσαΐας, σάλος, ἴσος, Λάϊος, Ὄλγα.) — 23-24. 1, *Πρὸ βάτου* (δηλαδή: ἐμπροστὰ εἰς βάτον.) 2, *Παπαγάλον*, (δηλαδή: παπᾶ Γάλλον.) — 25. ΗΜΕΡΑ-ΜΑΙΟΣ (ΗΜεῖς, ΜΑνδρα, ΕΙρήνη, ΡΟτερδάμη, ΑΣτήρ.) — 26. (κατὰ λάθος ἐτυπώθη 27.) *Πᾶν μέτρον ὅριστον.* — 27. (κατὰ λάθος ἐτυπώθη 16.) *Ἵππος ἴσθι ἐν πᾶσι* (Ἵπποι - ὡς εἰς θῖ-ἐν πᾶς ι.)

28. Περσία (Πέρση, Α.)—29. Ἰανὸς - ναός. — 30. Ἀδάμας - Ἀθάμας - Ἀκάμας. — 31. Ἄργος.

32. ΠΟΙΟΣ
ΠΑΡΟΣ
ΚΥΡΟΣ
ΛΑΡΟΣ
ΝΑΙΑΣ

33. **Η** (Πιστεύε)
ΔΑΣ (ΔΑΣσος)
ΠΟΡΟΣ (εὔΠΟΡΟΣ)
ΣΕΡΑΠΙΣ (ΣΕΡΑΠΙΣω)

34—38. Διὰ τοῦ Η: Πάρος, πόλος, λίπος, ποτόν, ἀπός.—39. ΑΛΗΚΤΩ (ἄκΑρι, ΧΙΑων, σΗς, ΑυγΚεύς, ἰκΤίς. Ἠώς.)—40. Μακάριοι ἐατὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι.—41. *Μισοῦς ἀρετῆς ἔπαινος* (μ' εἰς θῶς - ἀρ'-ετ εἰς ἐπ' αἴ νος.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Ἀναχωροῦσα παύω ἀνταλλαγὴν κ' εὐχαριστῶ τοὺς ἀποστείλαντας.— Jeannete L. Prosalentis, Ollenitza, Roumanie. (Ε, 32)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια παντὸς εἴδους, πανταχόθεν.—Χρῆστος Α. Παυλόπουλος, Πύργος Ἠλείας (Grèc). (Ε, 33)

Συμβουλεύομεν τοὺς ἐν Χίῳ συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας νὰ προφυλάττουν τὰ ψευδώνυμά των ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς. Συγχαίρομεν τὴν *Μεγάλην Ἑλλάδα* διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα ἣν ἔδειξε διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅλων σχεδὸν τῶν ψευδωνύμων Χίου καὶ τα μετέδωσε καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν παρακαλοῦμεν ἐκ μέρους πολλῶν νὰ μὴ τα διαδίδῃ πλέον. Χαιρετοῦμεν ὅλους τοὺς ἐν Χίῳ συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας.—*Νυκτοκόραξ, Γόρδιος.* (Ε, 34)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» 1905